

Sygn. akt VIII U 2959/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 marca 2019r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grzegorz Tyrka
Protokolant:	Dominika Smyrak

po rozpoznaniu w dniu 12 marca 2019r. w Gliwicach

na rozprawie

sprawy A. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o podstawę wymiaru składek, składki na Fundusz Pracy

na skutek odwołania A. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 23 października 2018r. **nr** (...)

z dnia 23 października 2018r. **nr** (...)

1. oddała odwołania,

2. zasądza od A. S. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. kwotę 900 zł (dziewięset złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

(-) SSO Grzegorz Tyrka

Sygn. akt VIII U 2959/18

UZASADNIENIE

Decyzją z 23 października 2018r. nr (...) organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. stwierdził, że podstawa wymiaru składek

na ubezpieczenia emerytalne, rentowe i wypadkowe A. S. podlegającej ubezpieczeniom jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą wynosi

w listopadzie 2014r. - 9 365,00 zł.

W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że w dniu 22 maja 2015r. odwołująca złożyła raport korygujący za miesiąc listopad 2014r., w którym wykazała podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne w kwocie 504,00 zł. Tymczasem

w przypadku, gdy podstawa wymiaru składek jest określana w przepisach jako kwota deklarowana, brak jest podstaw do późniejszej korekty przez płatnika składek przez pomniejszenie jej wysokości, jeśli zadeklarowana wysokość mieściła się w granicach określonych obowiązującymi przepisami.

Decyzją z 23 października 2018r. nr (...) organ rentowy stwierdził, że dla płatnika składek PROMILA S. kwota należnych składek na Fundusz Pracy wynosi w listopadzie 2014r. – 229,44 zł.

W odwołaniach od decyzji sprecyzowanych w piśmie procesowym z 15 stycznia 2019r. odwołująca domagała się ich uchylecia oraz złożyła wnioski o zasądzenie od organu rentowego na swoją rzecz zwrotu kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu odwołująca podniosła, że korekty podstawy wymiaru składek dokonała w terminie. Prowadząc działalność gospodarczą korzystała z pomocy profesjonalnego biura księgowego i księgowa przygotowywała i złożyła korektę. Dowodem potwierdzającym terminowość złożenia deklaracji jest fakt, że w czerwcu 2015r. ZUS zwrócił jej składki na ubezpieczenie społeczne, Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. W tytułach przelewu organ rentowy wskazał, że przelewa kwoty tytułem zwrotu nadpłaty na ubezpieczenia społeczne, FP i FGŚP.

W odpowiedziach na odwołania organ rentowy wniósł o ich oddalenie, podtrzymując swoje dotychczasowe stanowisko. Organ rentowy wniósł także o zasądzenie od odwołującej zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. W piśmie procesowym z 8 lutego 2019r. organ rentowy wskazał, że wartość przedmiotu sporu w sprawie dotyczącej decyzji z 23 października 2018r. nr (...)/2018r. wynosi 2 827 zł (różnica w podstawie wymiaru składek za listopad 2014r.), a w sprawie dotyczącej decyzji nr (...) wynosi 218 zł (kwota składki na Fundusz Pracy finansowana przez odwołującą). Organ rentowy dodał, że zwrotu nadpłaconych składek dokonano na wniosek płatnika z 25 maja 2015r. po rozliczeniu wpłat oraz zewidencjonowanych dokumentów rozliczeniowych znajdujących się na koncie płatnika. Saldo na dzień 10 czerwca 2015r. wykazywało nadpłatę w wysokości 3 056,09 zł i kwota ta na konto płatnika została zwrócona.

Na rozprawie 12 marca 2019r. pełnomocnik odwołującej oświadczył, że nie kwestionuje wskazanej powyżej wartości przedmiotu sporu.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

odwołująca A. S. prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą w dniu 11 grudnia 2014r. złożyła raport rozliczeniowy za listopad 2014r., w którym zadeklarowała składki na ubezpieczenie społeczne od podstawy w kwocie 9 365,00 zł. W dniu 22 maja 2015r. odwołująca złożyła raport korygujący za miesiąc listopad 2014r., w którym wskazała podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne w kwocie 540 zł.

Z zeznań odwołującej A. S. i świadka A. P. , która świadczyła usługi księgowe dla odwołującej wynika, że odwołująca w listopadzie i grudniu 2014r. była w ciąży. Chciała mieć wyższy zasiłek macierzyński i dlatego w listopadzie 2014r. podniosła podstawę wymiaru składek. Wcześniej, w związku z początkiem działalności gospodarczej opłacała składkę na zasadach preferencyjnych. Poród miał nastąpić na przełomie sierpnia i września 2015r. W grudniu 2014r. odwołująca dowiedziała się, że z ciąży nic nie będzie i w styczniu miała zabieg. Pod koniec grudnia odwołująca powiedziała księgowej A. P. o tej sytuacji i podjęła decyzję o powrocie

do wcześniejszej podstawy wymiaru składek. Wówczas świadek powiedziała, że niższą podstawę wymiaru składek będą wykazywać od następnego miesiąca.

/ dowód z: akt ZUS, imiennych raportów miesięcznych złożonych w grudniu 2014r. i maju 2015r., zeznań świadka A. P. i odwołującej A. S. /

Sąd zważył, co następuje.

Odwołania A. S. nie zasługują na uwzględnienie.

Zgodnie z art.18 ust.8 ustawy z 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz.U. z 2017r., poz.1778 ze zm.) podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe ubezpieczonych, o których mowa w art.6 ust.1 pkt 5 (osób prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą), stanowi zadeklarowana kwota, nie niższa jednak niż 60% prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego przyjętego do ustalenia kwoty ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składek, ogłoszonego w trybie art.19 ust.10 na dany rok kalendarzowy, a w przypadku osób, o których mowa w art.18a ust.1 ustawy systemowej, podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe nie może być niższa niż kwota odpowiadająca 30% minimalnego wynagrodzenia.

Sąd podziela stanowisko organu rentowego, że w przypadku, gdy podstawa wymiaru składek określana jest w przepisach jako kwota zadeklarowana zasadniczo brak jest podstaw do jej późniejszej korekty przez płatnika składek poprzez pomniejszenie wysokości, jeśli zadeklarowana wysokość mieściła się w granicach określonych obowiązującymi przepisami, a skorygowanie wykazanej podstawy wymiaru jest dopuszczalne jedynie w sytuacjach wyjątkowych, a to gdy korekta dokumentów rozliczeniowych sporządzonych za dany miesiąc z wykazaną niższą podstawą w stosunku do pierwotnie zadeklarowanej została złożona jeszcze przed ustawowym terminem przesyłania dokumentów rozliczeniowych i opłacania składek za ten miesiąc, a także gdy w trakcie danego miesiąca wystąpiła niezdolność do pracy.

Takie okoliczności nie miały miejsce w przypadku odwołującej, bo odnośnie spornej podstawy wymiaru składek za listopad 2014r., to odwołująca nie dokonała korekty tej podstawy w terminie do właściwego dnia grudnia 2014r., kiedy przypadał ustawowy termin do przesyłania dokumentów i opłacania składek, a dopiero po kilku miesiącach, bo w maju 2015r. Odwołująca nie domagała się też obniżenia tej podstawy ze względu na niezdolność do pracy. Z jej zeznań i zeznań świadka wynika, że odwołująca opłaciła składki na ubezpieczenia społeczne od wyższej podstawy wymiaru, żeby uzyskać prawo do wyższego zasiłku macierzyńskiego, gdy jednak okazało się w grudniu 2014r., że z ciąży nic nie będzie od stycznia 2015r. zdecydowała się wrócić do wcześniej niższej podstawy wymiaru składek.

Zwrócić nadto należy uwagę, że art.41 ust.6 ustawy systemowej przewiduje obowiązek korekty dokumentów ubezpieczeniowych w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości przy ich sporządzeniu. W takiej sytuacji płatnik składek zobowiązany jest do złożenia dokumentów korygujących.

Zgodnie z powyższym przepisem płatnik składek jest zobowiązany złożyć imienny raport miesięczny korygujący w formie nowego dokumentu zawierającego wszystkie prawidłowe informacje określone w ust.3-5, jeżeli zachodzi konieczność korekty danych podanych w imiennym raporcie miesięcznym w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości :

1. przez płatnika składek we własnym zakresie;
2. przez Zakład.

Biorąc pod uwagę brzmienie tego przepisu oraz prezentowane na jego

tle orzecznictwo sądowe (por. mi. Wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 7 lutego 2012r. III AUa 1167/11, wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z 24 czerwca 2015r. III AUa 1484/14) należy stwierdzić, że prawo płatnika do korygowania zadeklarowanej podstawy wymiaru składek jest reglamentowane przepisami prawa ubezpieczeń społecznych i nie ma charakteru dowolnego. Może mieć miejsce tylko w sytuacji, gdy powodem skorygowania danych podanych w imiennym raporcie miesięcznym jest błąd lub nieprawidłowość w obliczeniach itp. Z okoliczności niniejszej sprawy wynika natomiast, że do dokonania korekty podstawy wymiaru za listopad 2014r. nie doszło ze względu na nieprawidłowości, błędy, niezgodności ze stanem faktycznym, lecz ze względu na swobodną decyzję odwołującej, gdy – jak zeznała odwołująca i słuchana w sprawie świadek – jedyną przyczyną zmiany podstawy wymiaru za ww. miesiąc było to, że odwołująca utraciła ciężę, w konsekwencji wiedziała, że nie będzie korzystać z zasiłku macierzyńskiego.

Mając powyższe na uwadze Sąd z mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie od obu decyzji zaskarżonych, gdy decyzja dotycząca należnych składek na Fundusz Pracy stanowi konsekwencję wcześniejszej decyzji zaskarżonej dotyczącej podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne, rentowe i wypadkowe (art.104 i 107 ustawy z 20 kwietnia 2004r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, Dz.U. z 2017r., poz.1065 ze zm.).

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art.98 k.p.c. w związku z §2 ust.3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tj. Dz.U. z 2018r. poz.265). Wobec dwóch generalnie jednorodnych spraw Sąd zasądził koszty według jednej najwyższej stawki.

(-) SSO Grzegorz Tyrka